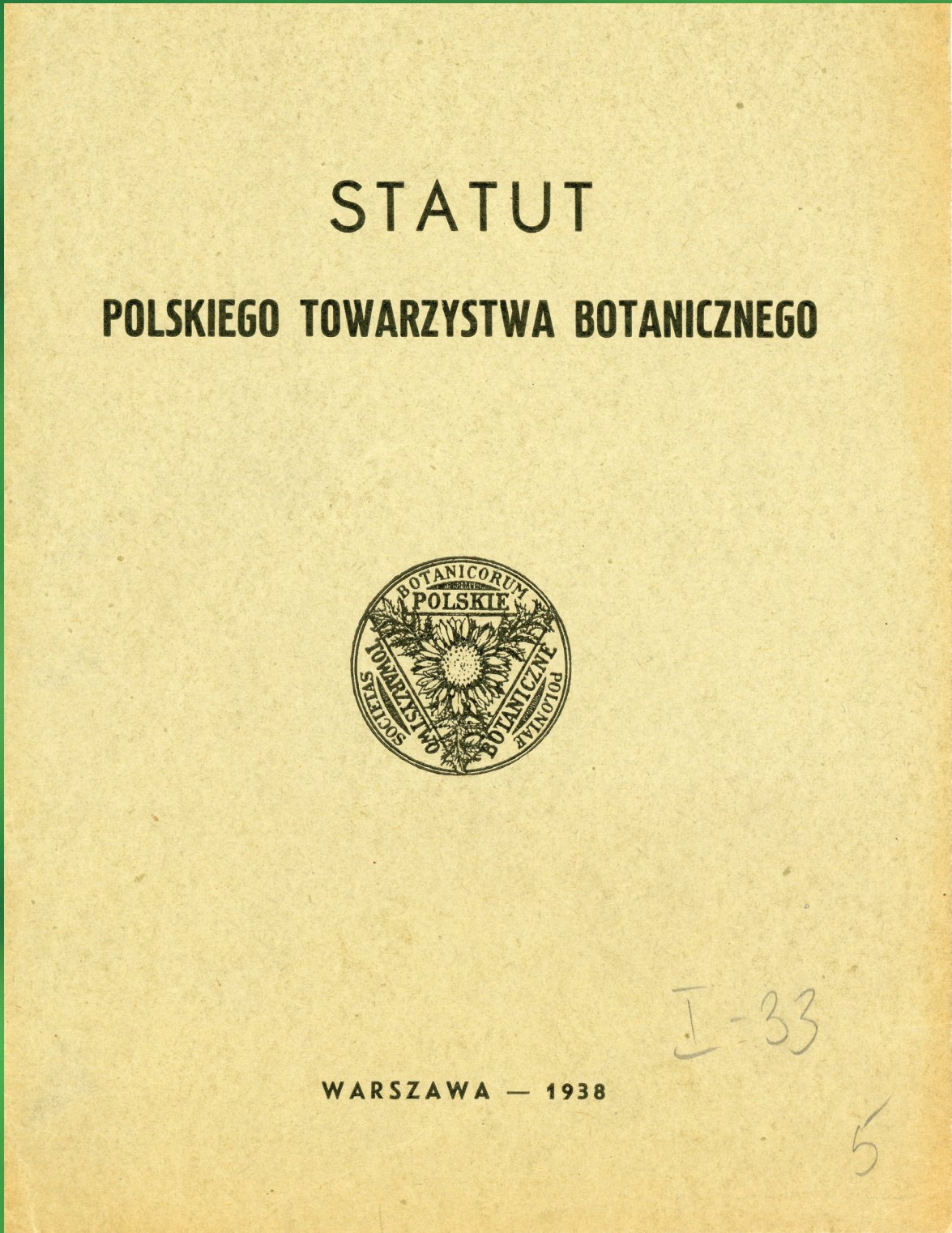

Odzyskanie niepodległości państwowej przez Polskę usunęło liczne przeszkody w rozwoju wszystkich nauk, między innymi również botaniki.

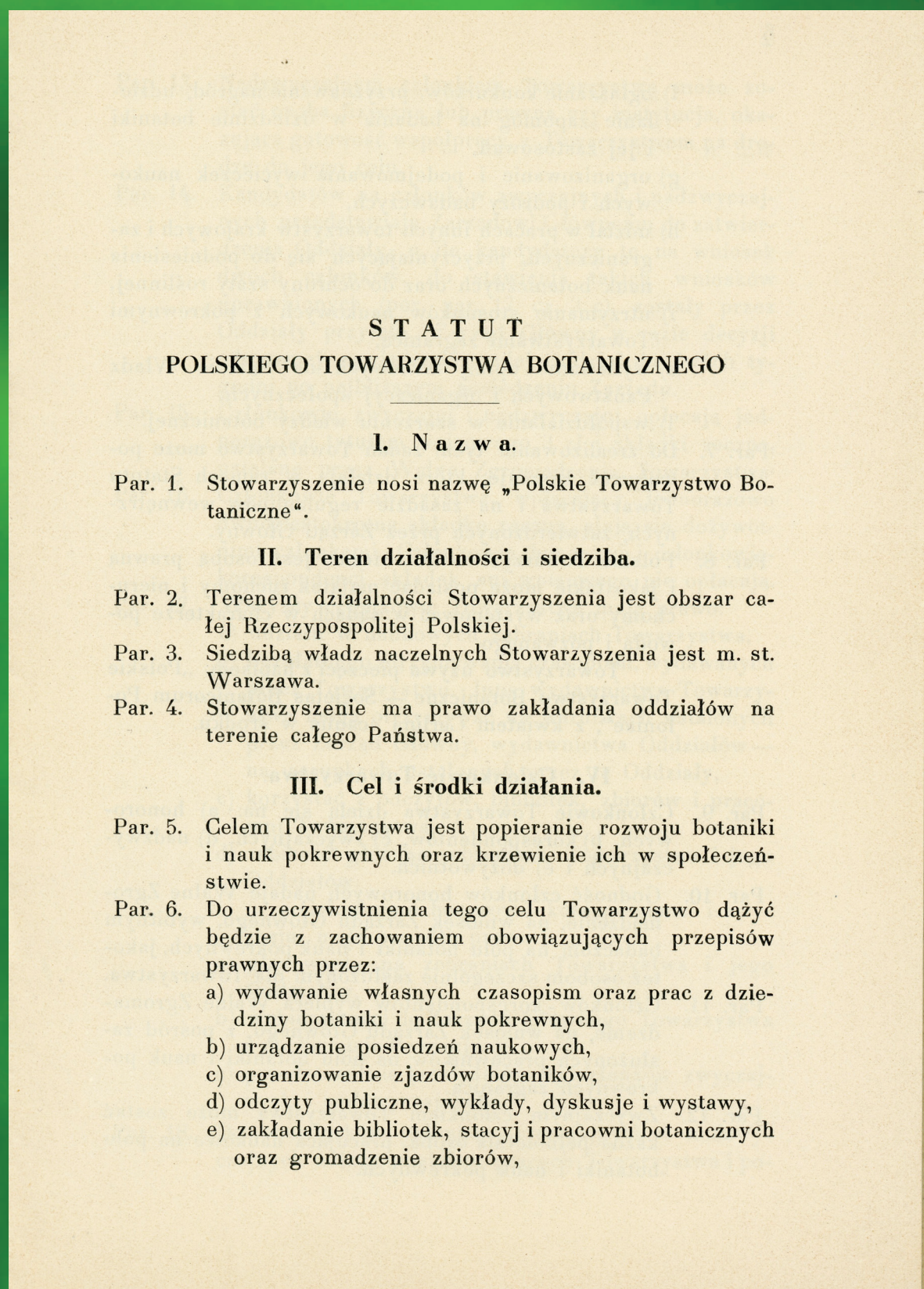
W dniach 7–10 kwietnia 1920 r. w Warszawie odbył się Zjazd Nauki Polskiej, zwołany przez Kasę im. dr. J. Mianowskiego. Obecni na nim botanicy uchwalili powołanie do życia Polskiego Towarzystwa Botanicznego.

W skład Komitetu Organizacyjnego weszli: Emil Godlewski, Józef Rostafiński, Zygmunt Wóycicki, Kazimierz Bassalik, Bolesław Hryniewiecki, Bronisław Niklewski, Seweryn Krzemieniewski, Józef Trzebiński, Władysław Szafer, Piotr Wiśniewski, Władysław Vorbrodt, Seweryn Dziubałtowski i Stanisław Kulczyński. Bolesław Hryniewiecki i Kazimierz Bassalik mieli opracować projekty statutu oraz pisma, które byłoby organem stowarzyszenia. Niestety wojna polsko-bolszewicka odwlekła urzeczywistnienie podjętej inicjatywy. Zjazd Organizacyjny Polskiego Towarzystwa Botanicznego miał miejsce w dniach 9–10 kwietnia 1922 r. w Warszawie, którą ustanowiono siedzibą władz naczelnych. Postanowiono powołać do życia pięć oddziałów: w Krakowie, Lwowie, Poznaniu, Warszawie i Wilnie.

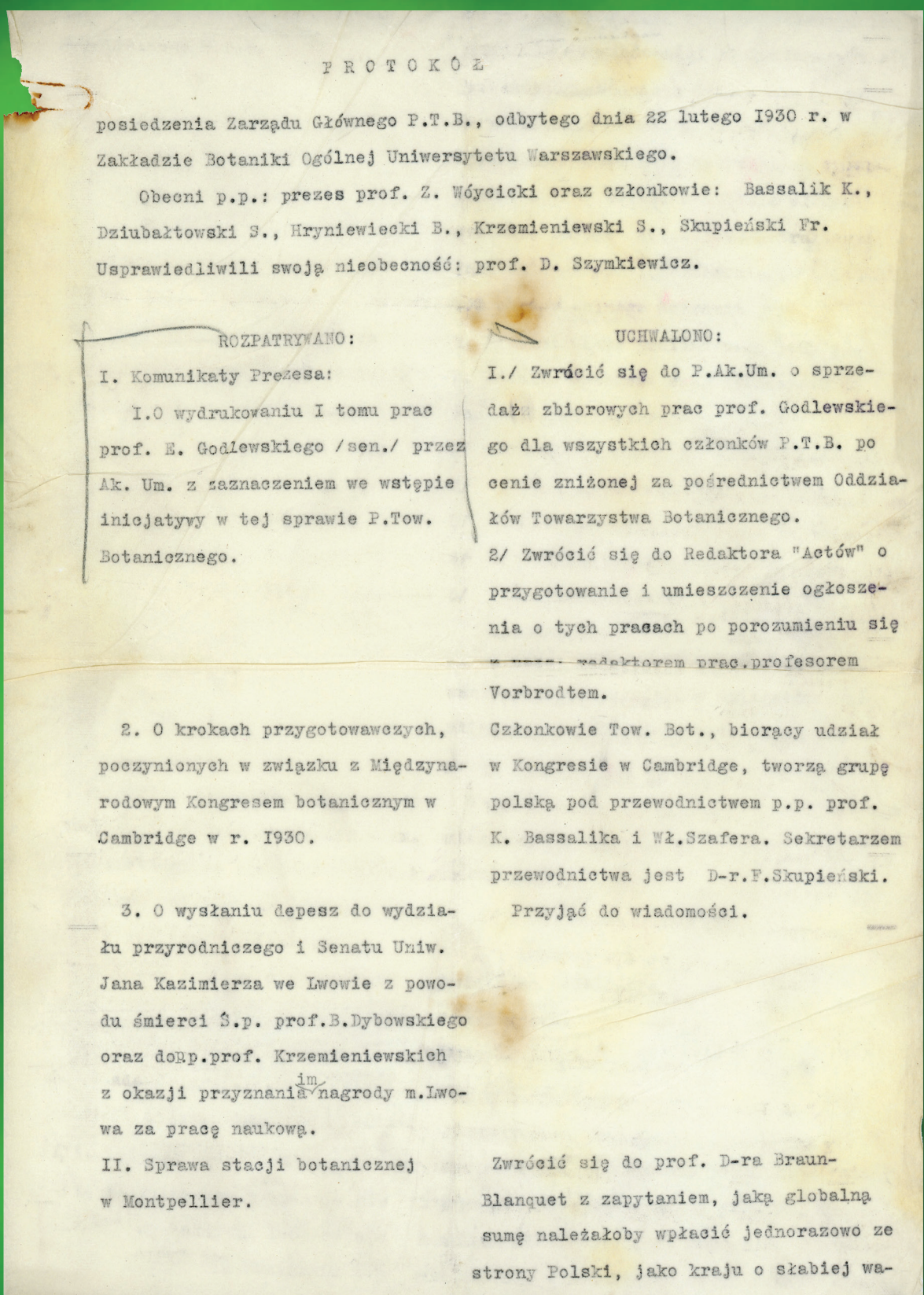

Polskie Towarzystwo Botaniczne

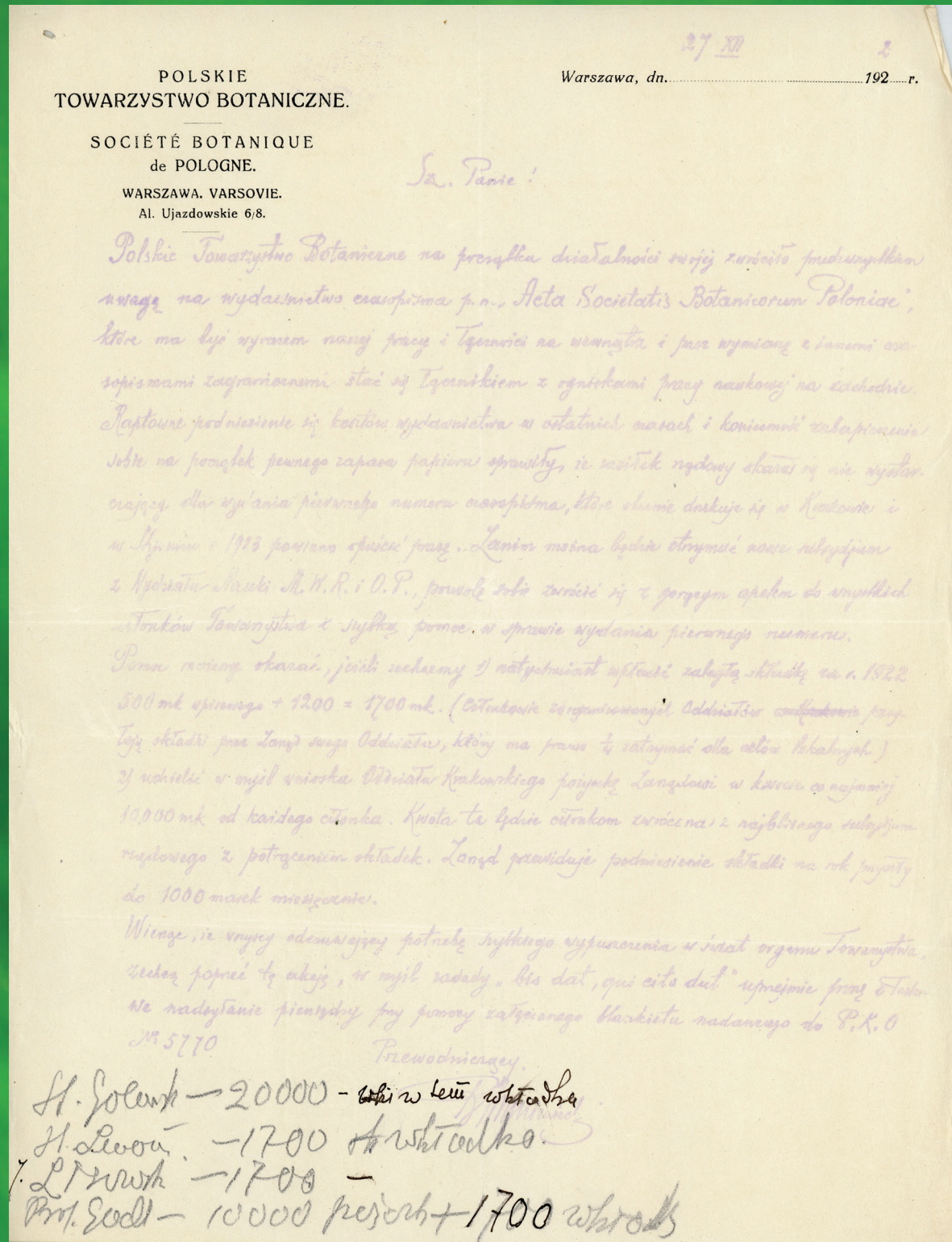
Statut Polskiego Towarzystwa Botanicznego, 1938, Grupa drobnych zespołów instytucji i organizacji naukowych w Warszawie, APAN, I-33, poz. 4

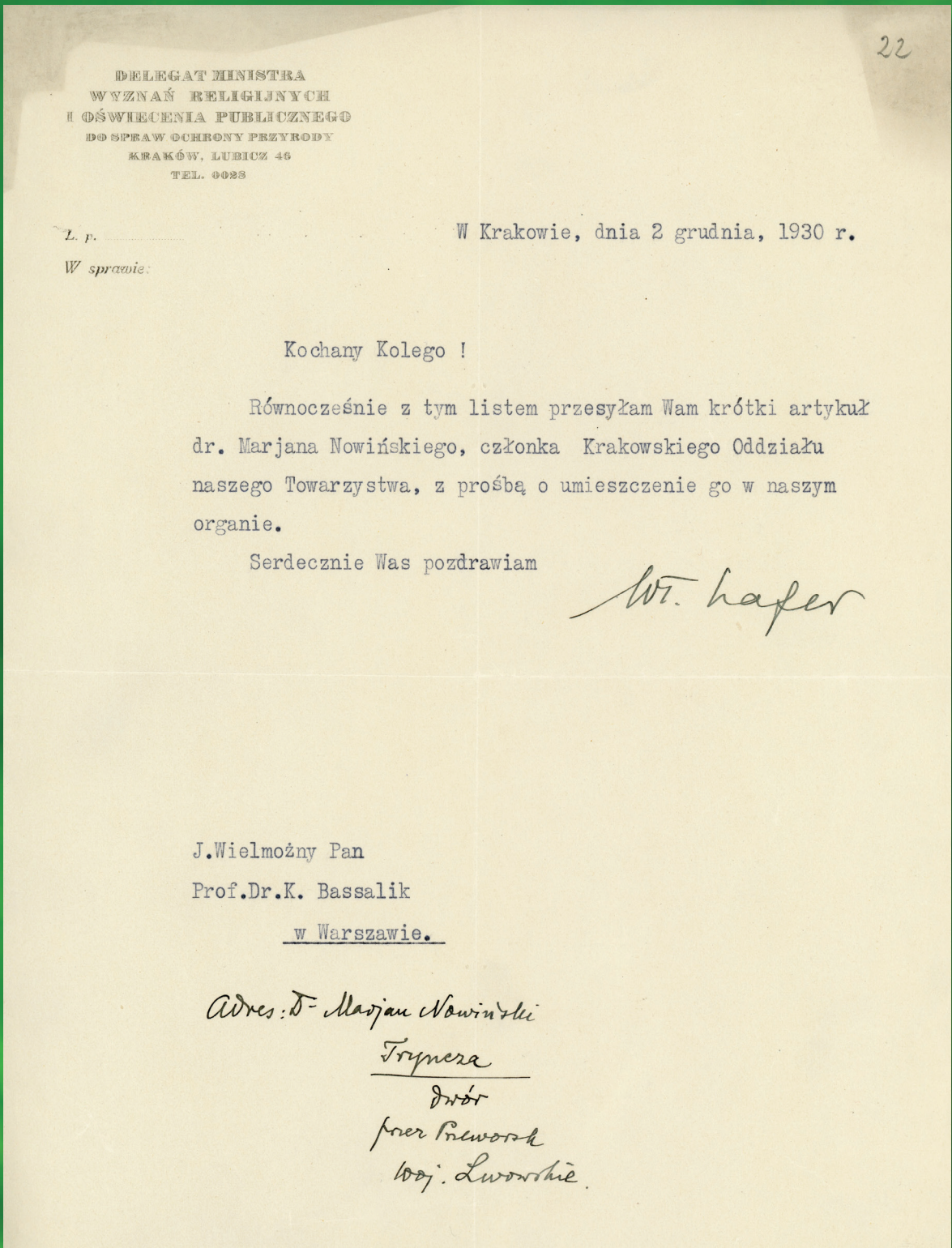
Statut Polskiego Towarzystwa Botanicznego, 1938, Grupa drobnych zespołów instytucji i organizacji naukowych w Warszawie, APAN, I-33, poz. 4

Pierwsza karta protokołu posiedzenia Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Botanicznego, 1930, Materiały Kazimierza Bassalika, APAN, III-75, j. 19

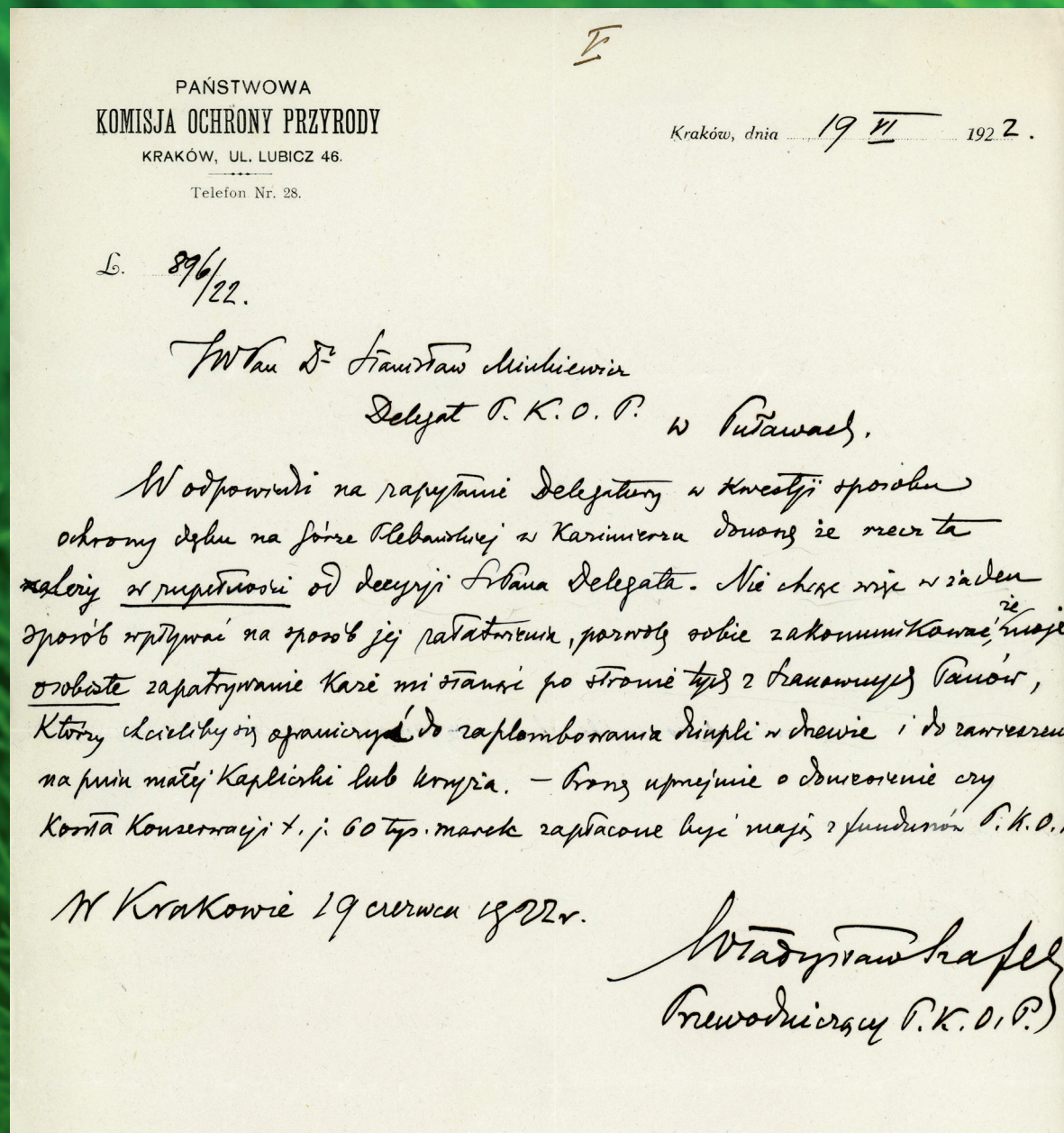
Powielone pismo w sprawie nadsyłania pieniędzy na wydawnictwo czasopisma „Acta Societatis Botanicorum Poloniae”, organu Polskiego Towarzystwa Botanicznego, z podpisem Bolesława Hryniewieckiego, pierwszego prezesa stowarzyszenia, 1922, Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego, APAN, I-21, poz. 16

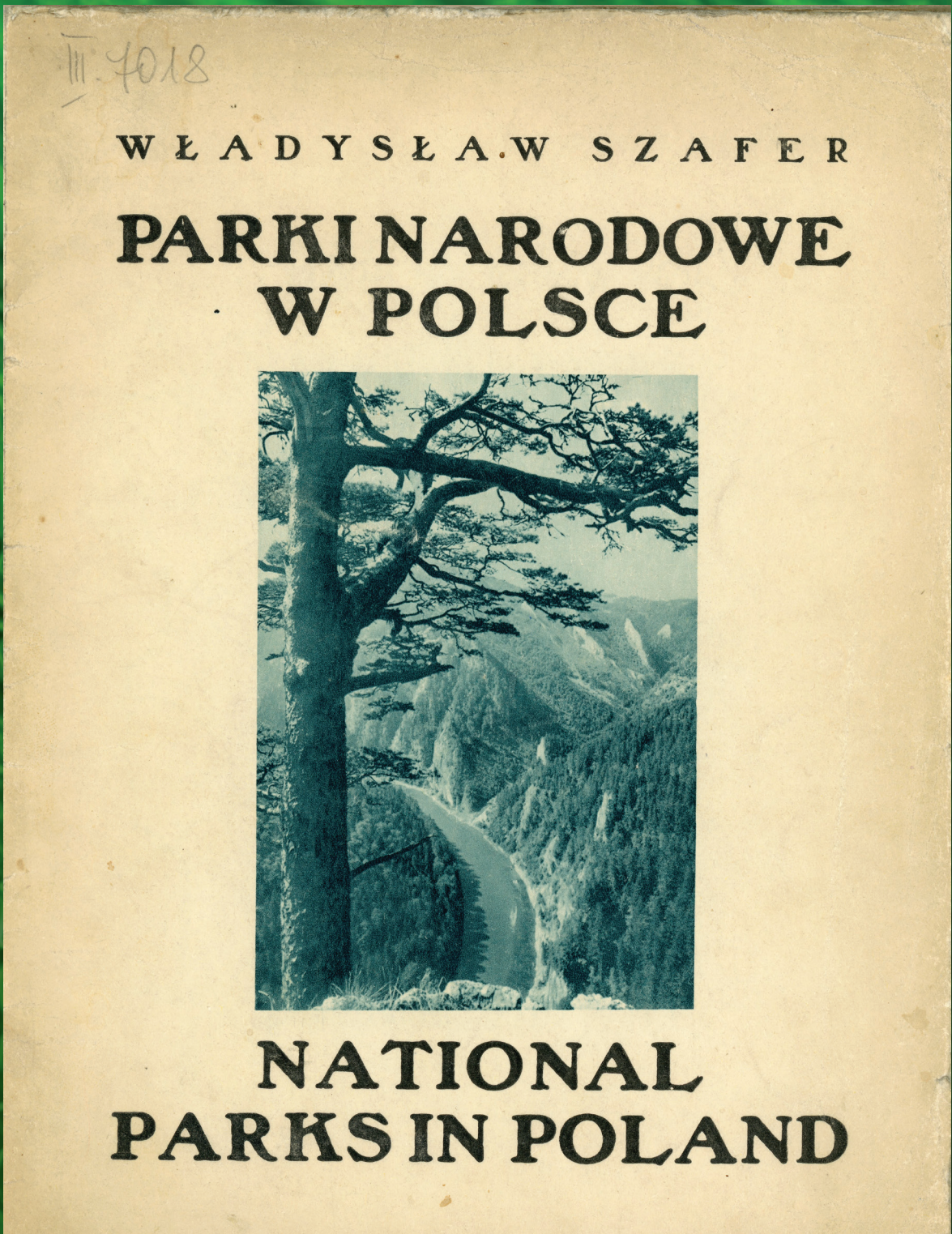
Pismo Władysława Szafera do Kazimierza Bassalika, który sprawował funkcję redaktora czasopisma „Acta Societatis Botanicorum Poloniae”, 1930, Materiały Kazimierza Bassalika, APAN, III-75, j. 37

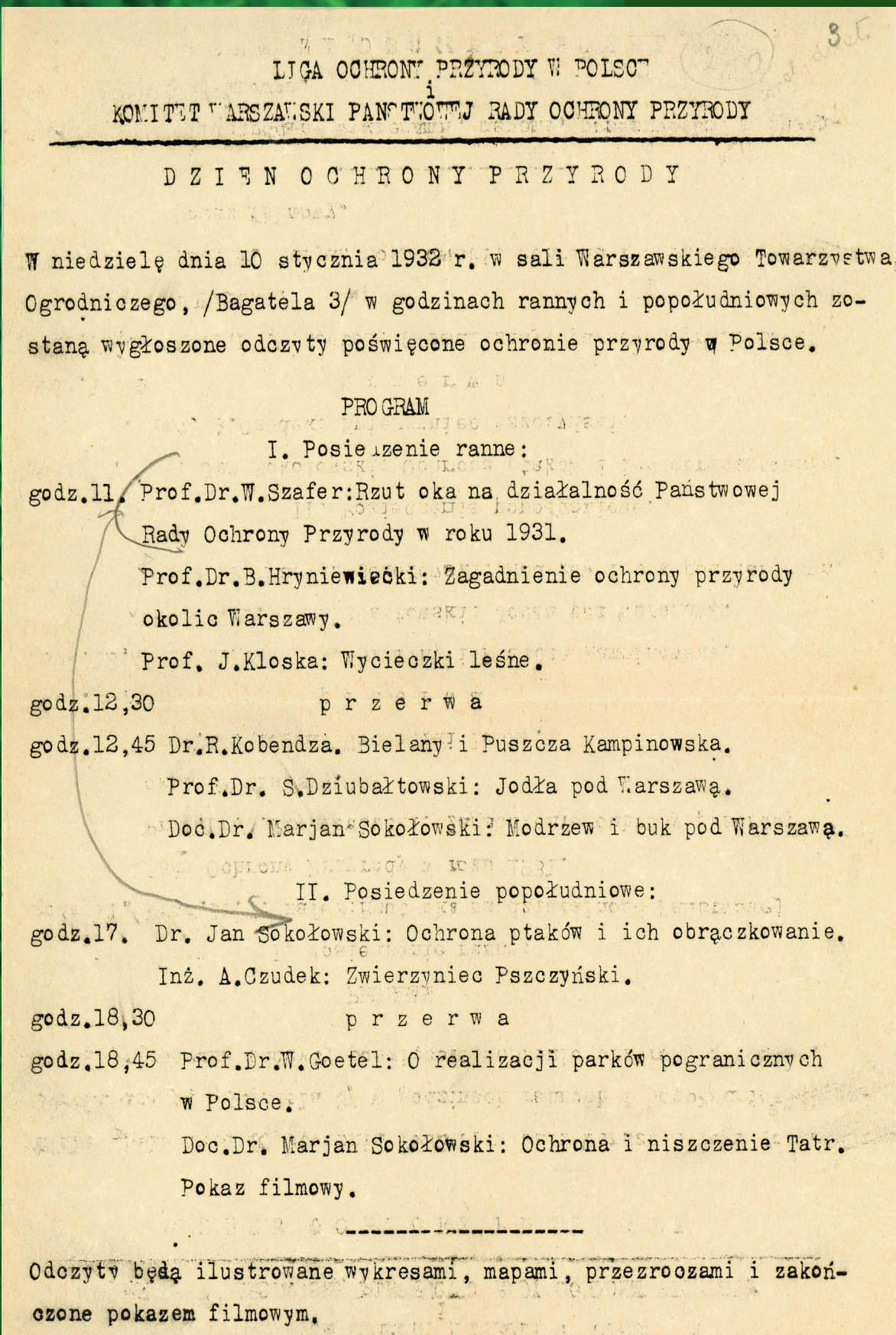
Wielu botaników było obrońcami granic odradzającej się Rzeczypospolitej; Roman Kobendza w 1918 r. zaciągnął się jako ochotnik do wojska do obrony Lwowa; w 1920 r. brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej jako żołnierz Baterii Zapasowej 18. Pułku Artylerii Ciężkiej, 1920, Wykaz wykładów i ćwiczeń (Album nr 8135), Archiwum Uniwersytetu Warszawskiego, sygn. RP 8135

Autograf przewodniczącego Państwowej Komisji Ochrony Przyrody Władysława Szafera; wśród botaników było wielu miłośników czystszej przyrody, czynnie działających na rzecz jej ochrony, skupionych najpierw w Państwowej Komisji Ochrony Przyrody, a następnie w Państwowej Radzie Ochrony Przyrody, 1922, Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego, APAN, I-21, poz. 16

Karta tytułowa broszury wydanej nakładem Państwowej Rady Ochrony Przyrody; Władysław Szafer był współtwórcą pierwszych parków narodowych w Polsce — Białowieckiego i Parku Narodowego w Pieninach, 1929, BAPAN, III.7018

Program Warszawskiego Dnia Ochrony Przyrody; członkami Komitetu Warszawskiego Państwowej Rady Ochrony Przyrody byli botanicy Bolesław Hryniewiecki — przewodniczący, Seweryn Dziubałtowski, Roman Kobendza, Marian Sokołowski, 1932, Materiały Mieczysława Orłowicza, APAN, III-92, j. 333